

**Kim van Kooten en Peter Blok
over de tv-serie 'Evelien'**

'Mama wat
is een
slippertje?'

(Uit 'Evelien' van Martin Bril)

Ongekend populair zijn Martin Brils columns en boeken over Evelien (midden dertig, getrouwd, twee dochters, mooi huis, ongelukkig). Elke week is het herkenbare geploeter van Evelien en haar man Harko ook op tv te volgen, prachtig gespeeld door Kim van Kooten en Peter Blok. Living vroeg ze naar hun rol, maar ook naar hun eigen relatie en aanverwante levenskwesties.

Kim van Kooten is getrouwd met acteur Jacob Derwig, samen hebben ze een zoontje Roman (2).

Kim: "Als Peter tijdens de opnames van Evelien op zijn mannelijkst, meest stereotype een scène speelde, dan stond onze cameraman Erwin met een enorm rood hoofd te filmen. Hij moest dan soms zo verschrikkelijk lachen, dat we moesten stoppen omdat de camera aan het schudden was. Rita Horst, de regisseur, had hetzelfde bij mij. Zij wáren eigenlijk gewoon Evelien en Harko. Het was gênant en leuk tegelijk, omdat Erwin zich er ook niet voor schaamde om te zeggen: ja, dat herken ik. Fijn om te merken voor mij, want dat is precies de bedoeling van de serie. Het is natuurlijk wel allemaal uitvergroet, dat is de comedy-kant eraan. De harkerigheid van Harko en de hysterie van Evelien zijn bedoeld om het herkenbaar en grappig te maken.

Wat ik bij Evelien niet snap, is hoe je zó kunt rotzooien met anderen mannen en dan naast iemand in bed kunt liggen zonder je er ontzettend shit over te voelen. Ik heb geprobeerd om in het spelen een soort paniek te laten zien van iemand die wel degelijk weet dat het niet klopt wat ze doet, want dat was wel iets waar ik mee zat. Ik vond het heel moeilijk om me daarmee te identificeren. Het werd ook te persoonlijk voor mij. Ik vond Evelien daardoor gewoon niet meer leuk. Daarom is het wel belangrijk geweest dat we lieten zien dat het sterker is dan zijzelf, dat het allemaal voortkomt uit paniek en dat ze absoluut spijt heeft. Je ziet Evelien en Harko echt worstelen en pijn hebben. Dat maakt dat je ook sympathie voor die mensen voelt.

Ik weet wel zeker dat ik zelf nooit in de situatie van Evelien zal komen. Daarmee bedoel ik: ongelukkig zijn in een huwelijk en niet weten waaraan dat ligt, niet weten wat je met je leven moet. Het is wel makkelijk praten hè, want ik heb iemand gevonden bij wie ik wil zijn en ik heb niets op hem aan te merken. Maar ik heb het ook anders meegemaakt. Bij de twee langere relaties die ik had voordat ik Jacob ontmoette, heb ik het tot op de bodem en vér daaronder uitgezocht. Daar ben ik heel trouw in. Ik vind dat je het de relatie moet gunnen om te proberen of het wél lukt op een andere manier. Maar vreemdgaan, daar ben ik niet zo van. Wel heb ik in eerdere relaties gevoeld: ik zou nu heel makkelijk verliefd kunnen worden op iemand anders, omdat ik tekort kom, gewoon niet genoeg word liefgehad. Dat is wel iets typisch vrouwelijks, denk ik.

Geluk, ja geluk heeft echt een hele nieuwe betekenis gekregen sinds Roman werd geboren. Ik ben intens gelukkig met Jacob en met Roman. En werken maakt me ook gelukkig, echt heel gelukkig. Ik ben blij om te merken dat dat ook nooit in conflict zal komen met thuis bij mijn kindje zijn - en eventueel nog meer kinderen. Ik verheug me zó op de rest van mijn leven. Haha, zie hier geluk! Ik snap nu nóg minder dat mensen dat op het spel zetten door vreemd te gaan of te liegen. Kijk dat vreemdgaan, het klinkt alsof ik dat zo verschrikkelijk vind, maar het is meer het liegen of het elkaar bedriegen, dat schaduwleven leiden, dat snap ik gewoon echt niet. Zeker niet als je een kind hebt. In die zin ben ik wel anders tegen relaties aan gaan kijken."

Ik verheug me zó op de rest van mijn leven

Ik ken ze wel, de Harko's van deze wereld!

Peter Blok (45) is getrouwd met scenarioschrijfster Maria Goos, met wie hij twee dochters heeft, Roos (18) en Saar (13).

Peter: "Pfff, ik herken niet veel van Harko in mezelf hoor. Ik heb in de grond een totaal ander bestaan, in ieder geval maak ik mezelf dat wijs. Maar Jahaaa! Dat maakt het alleen maar leuk om zo'n rol te spelen. Tuurlijk! Want ik ken ze wel, de Harko's van deze wereld! Wat ik van zo'n karakter dan graag benadruk is bijvoorbeeld de laffigheid. De vrouw zegt: 'Ik weet niet wat ik vandaag zal gaan doen' en dan reageren met: 'nou dan moet je in de krant kijken, misschien is er wel wat leuk'. In plaats van dat de juiste bellen gaan rinkelen: goh dat zegt ze nou al de vierde keer deze week, misschien is er wat. Dat soort laffigheid vind ik leuk om te doen. Bottigheid ook. Ik geniet daar in het spelen grenzeloos van - zo dom doen mannen dus, zo bot zijn mannen dus - als er ook af en toe maar iets langskomt waarvan ik denk: hier vind ik hem echt oké, dit vind ik gewoon terecht. Dat moet wel in verhouding zijn want anders ben ik het personage alleen maar aan het veroordelen. Voor Harko heb ik bijvoorbeeld sympathie als hij erachter komt dat zijn vrouw vreemdgaat. Dat moet écht pijn doen, dat vind hij écht niet leuk. Dat moet je dan ook spelen op een persoonlijke manier, dat je er werkelijk door geraakt wordt.

Dat Evelien vreemdgaat is natuurlijk het echte probleem van hun relatie niet. Het is de route die je bewandelt als je een probleem hebt. Waar is de opwinding gebleven? Is dit het dan? Waar is het leuke van het leven gebleven? Dat is wel iets waar Evelien van wakker ligt. Zoals Evelien het aanpakt, met die mannen, ja dat is natuurlijk suf, maar ik vind het ook wel weer aandoenlijk. Het heeft iets onhandigs, het is toch een beetje het ene gat met het andere dichtten - om een toepasselijke uitdrukking te gebruiken. Maar Harko durft het probleem niet eens echt onder ogen te zien, die is ongevoeliger. Een beetje autistisch is hij wel wat dat betreft.

Dat vreemdgaan op zich, dat moet iedereen voor zich weten, denk ik. Je moet doen waar je gelukkig mee bent. Maar ik vind wel dat je daar een beetje open kaart in moet spelen. Ja, ik ben zelf ook wel eens vreemdgegaan. Natuurlijk, dat is voorgekomen. Maar dat is allemaal heel lang geleden. Hoe we dat hebben opgelost? Daar hebben we enorme ruzie over gemaakt. Dat Harko en Evelien met z'n tweeën het probleem van hun relatie niet boven tafel halen, dat is een fundamenteel verschil met hoe ik met mijn vrouw omga. Daarbij is het ook van wezenlijk belang dat Maria en ik allebei werk hebben dat moet corresponderen met ons leven. Als acteur moet je je kunnen inleven, empathisch vermogen hebben. Dat is iets waar je veel voordeel van kunt hebben in een relatie.

Ik ben wel gelukkig ja. Dat houdt in... ik sta niet elke dag fluitend op, helemáál niet. Maar ik had niet liever iemand anders willen zijn, dat vind ik al heel wat. Ik hoef ook niet te veinzen in mijn leven. Bij Maria heb ik van begin af aan het gevoel gehad dat ik me niet hoef te gedragen op een bepaalde manier. Ik kan gewoon zijn wie ik ben, en zij ook."